

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobců: a) RNDr. J. J., narozený dne X
bytem X
b) Ing. O. J., narozená dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osob
zúčastněných na I) O. K., narozený dne X
řízení: bytem X
II) L. K., narozená dne X
bytem X
III) město Klatovy, IČO 00255661
sídlem nám. Míru 62, 339 01 Klatovy

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl, Městský úřad Klatovy k žádosti stavebníků O. K. a L. K. *I.* vydal podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „*vyhláška č. 503/2006 Sb.*“), dodatečné povolení na část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X v k.ú. X u X v rozsahu specifikovaném ve výroku I. tohoto rozhodnutí a *II.* vydal podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona rozhodnutí, že nelze dodatečně povolit část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X v k.ú. X u X v rozsahu specifikovaném ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
2. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se odvolali žalobci RNDr. J.J. a Ing. O. J..
3. Rozhodnutím ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobců zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl, potvrdil.
4. Žalobci RNDr. J. J. a Ing. O. J. mají podle katastru nemovitostí v k.ú. X u X ve společném jmění manželů pozemek parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 216 m², na němž stojí stavba pro rodinnou rekreaci č. ev. X, pozemek parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 76 m², na němž stojí zemědělská stavba, a pozemek parc. č. X – ostatní plocha o výměře 178 m².
5. Osoby zúčastněné na řízení O. K. a L. K. mají podle katastru nemovitostí v k.ú. X u X v podílovém spoluvlastnictví mimo jiné pozemek parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 608 m², na němž stojí rodinný dům č. p. X, pozemek parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 43 m², na němž stojí jiná stavba, a pozemek parc. č. X – ostatní plocha o výměře 442 m².
6. Pozemky parc. č. X parc. č. st. X a parc. č. X na jedné straně a pozemky parc. č. st. X a parc. č. st. X na druhé straně jsou podle katastru nemovitostí odděleny pozemkem parc. č. X – ostatní plocha se způsobem využití ostatní komunikace o výměře 509 m² ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení města Klatovy.

Žaloba

7. Žalobci namítají, že napadené rozhodnutí (stejně jako rozhodnutí Městského úřadu Klatovy) vychází ze dvou nepravdivých tvrzení: 1) dotčená stavba, které bylo uděleno dodatečné stavební povolení, stojí jen na pozemku parc. č. X a nestojí i na parc. č. X a 2) účelová komunikace parc. č. X je průjezdná pro vozidla skupiny 2 podskupiny N1 (malé a střední nákladní automobily, malé autobusy). Bez možnosti odvozu odpadní vody z jímky, bez možnosti používat účelovou komunikaci k dopravní obslužnosti nemohou žalobci své rekreační stavení užívat. Žalobci jsou napadeným rozhodnutím, respektive rozhodnutím Městského úřadu Klatovy zkráceni na právu vlastnickém, které je ústavně zaručeným právem, takovým způsobem, že to má vliv na zákonnost rozhodnutí.

8. 1) V části žaloby nazvané *Stavba stojí částečně na účelové komunikaci parc. č. X* žalobci uvádějí, že na situačním fotu 2014 a situačním fotu 2018 je vidět, jak uvedená stavba zasahuje půdorysem do účelové komunikace; projíždějící auta se musí stavbě vyhýbat (což je vidět na vyjetých stopách).
9. Na geometrickém plánu je modře vyznačen skutečný stav, zeleně rekreační stavení žalobců na parcele č. X, černě lomové linie vycházející z lomových bodů katastrální mapy, detail A a detail B pak znázorňují přesah stavby oproti realitě a mezní polohovou chybu v bodech 2 a 1. Z geometrického plánu je zřejmé, že stavba přesahuje jak lomové linie katastrální mapy, tak i skutečný průběh parcely č. X, a to o významně více. Z toho, že schvalovaná stavba leží ještě v rozsahu mezní polohové chyby, nelze usuzovat, že leží jen na parcele č. 5, jen se dá tvrdit, že nepřesahuje do komunikace parc. č. X více jak mezní polohová chyba, tj. 0,73 m. Mezní polohová chyba je symetrická informace, proto je také vyjádřena v geometrickém plánu rudými kruhy. Protože jde o účelovou komunikaci, neměla by žádná stavba přesahovat její lomové linie. Pokud by nepřekročitelnost mezní polohové chyby byla rozhodná pro schválení jakékoliv stavby podél komunikace parc. č. X, pak z účelové komunikace zůstane cestička pro pěší a cyklisty.
10. Z vyjádření Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Klatovy, ze dne 12. 1. 2016 a ze sdělení města Klatovy, odboru rozvoje města, ze dne 30. 10. 2015 vyplývá, že v roce 1988 bylo dosažena maximální míra shody mezi vlastníky všech sousedních parcel sousedících s komunikací parc. č. X, kteří tuto shodu stvrdili podpisy. Další zpřesnění je nemožné, a proto by měly mít vlastnické hranice nejpreciznější možný kód kvality 3. Jak uvádí Ing. Pavel Brůha ve své Technické zprávě ke geometrickému plánu, pro body s kk.3 je mezní polohová chyba rovna 40 cm a tuto chybu schvalovaná stavba již v bodě 2 podle geometrického plánu překračuje. K přesnějšímu určení hranic nedojde, město Klatovy se zpřesněním nesouhlasí.
11. Zastupitelstvo města Klatovy dne 30. 6. 2015 zamítlo prodej části pozemku parc. č. X pod dodatečně schvalovanou stavbou: „*Žadatel doložil stavebnímu úřadu geodetické vytýčení v terénu a je vidět, že stavba se nachází na obecním pozemku.*“ Osadní výbor X a X dne 20. 4. 2015 žádal o odstranění stavby z parcely č. X tak, aby bylo možno využívat místní komunikaci v plném rozsahu.
12. 2) V části žaloby nazvané *Účelová komunikace parc. č. X není kvůli stavbě průjezdná pro vozidla skupiny 2 podskupiny N1* žalobci uvádějí, že ze sdělení Policie ČR, Dopravního inspektorátu Klatovy, ze dne 3. 12. 2014, ze dne 25. 5. 2015 a ze dne 27. 6. 2017 vyplývá, že dopravní inspektorát průjezdnost komunikací parc. č. X neposuzoval, tvrzení o průjezdnosti vydané stavebním úřadem nemá tedy oporu ve vyjádření Dopravního inspektorátu Klatovy. Navrhovaná simulace vlečných křivek návrhových vozidel (N1) nebyla provedena. Stanovisko F. K., vedoucího hospodářského odboru, ale i žalovaného, že „*pod posouzením technického řešení stavby chápe mimo jiné i posouzení průjezdnosti*“, je nepravdivé a nekvalifikované. Silniční správní orgán nebere v potaz zalomení komunikace v daném místě a počítá s tím, že vozidla projedou mimo komunikaci parc. č. X.
13. Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, neprovedl jednoduchou úvahu ověřující průjezd vozidla N1 danou komunikací. Nákladní auta N1 jsou normována šířkou 255 cm (bez zrcátek), 290 cm (se zrcátky), délka 10 m, výška 4,0 m, resp. 4,2 m. V bodě, kde se stýká parc. č. X ve vlastnictví žalobců a sousední parc. č. X, je stavení žalobců 60 cm od hranice pozemku parc. č. X s účelovou komunikací parc. č. X (a to se nepočítá s žádnou mezní polohovou chybou, která může být až 0,73 m). Podle geometrického plánu je délka

dodatečně schvalované stavby 5,69 m. Při délce nákladního automobilu jen 8 m se v daném místě nelze vyhnout schvalované stavbě jinak, než že se buď nabourá do schvalované stavby, nebo se pojedje částečně po parc. č. X a parc. č. X. Pokud si sousedé svoji parc. č. X oplotí, vozidlo Šumavských vodáren a kanalizací a.s. neprojede, ale neprojedou například ani hasiči.

14. K modelaci vlečných křivek existuje několik počítačových programů. V daném případě je věc významně jednodušší, protože se posuzuje jedna konkrétní situace. Nově schvalovaná stavba na parc. č. X brání průjezdu N1 v místě, kde se stýkají parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X. Ve skutečnosti vypadá situace při průjezdu vozidla Šumavských vodáren a kanalizací a.s. při odvozu jímky tak, že vozidlo, které má délku 8 m, musí najet úplně vpravo až k rekreačnímu stavení žalobců na parc. č. X, tudíž jede po jejich parcele, aby se při své délce vyhnulo dodatečně schvalované stavbě. Kdyby mělo jet jen po parc. č. X, tak při své délce narazí do dodatečně schvalované stavby (viz situační foto odvozu jímky). K tomu, jak stejná situace vypadá v geometrickém plánu, byla do geometrického plánu umístěna pravidelná mřížka a červeně zakresleno protažení lomových linií parcely č. X, parcely č. X a spojnice bodů 1 a 2 schvalované stavby (linie štítu schvalované stavby). Pokud schvalovaná stavba má šířku 5,69 m, pak vozidlo Šumavských vodáren a kanalizací a.s. je o 40 % delší (tj. 8,0 m) a jeho šířka je 51 % šířky stavby (tj. 2,90 m). Za předpokladu platnosti tvrzení „do menšího se větší nevejde“ je i z takto doplněného geometrického plánu zřejmé, že v daném místě není účelová komunikace průjezdná pro vozidla skupiny N1.
15. Celá argumentace správních orgánů je navíc postavena na předpokladu, že nikdo nezačne pracovat s mezní polohovou chybou, a to kdekoliv podél parc. č. X. Pokud stavba dostane dodatečné stavební povolení, není zaručena průjezdnost komunikací parc. č. X. Navíc žadatelé o dodatečné stavební povolení si mohou svoji parc. č. X oplotit, nemusí ani použít mezní polohovou chybu a s průjezdem uvedeným místem bude mít problém i větší SUV.
16. V závěru žaloby žalobci namítají, že není přípustné, aby kombinací zákonných a podzákonných norem bylo dosaženo rozhodnutí, které je v rozporu s Ústavou ČR. Není možné učinit správné rozhodnutí, pokud je postaveno na nepravdivých tvrzeních. Není možné, aby dodatečné stavební povolení dostala stavba, která se nachází na pozemkové parcele č. 5, u které je uveden v KN jako způsob využití: neplodná půda a jako druh: ostatní plocha - tedy nejde o stavební parcelu.
17. V dalším se odkazuje na úplné znění žaloby.

Vyjádření žalovaného

18. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že obě žalobní námitky žalobci uplatňovali v průběhu celého řízení o dodatečném povolení stavby a v odvoláních proti rozhodnutím stavebního úřadu. Žalovaný proto odkazuje na odůvodnění svých rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, a ze dne 19. 12. 2017, č.j. RR/4291/17, a dále na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení I) a II)

19. Ad 1) žaloby osoby zúčastněné na řízení I) a II) uvedly, že k jejich žádosti jim Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Klatovy (dále jen „KP Klatovy“), písemně sdělil, že pokud nedošlo při geodetickém zaměření nové stavby na pozemku parc. č. X geodetem D. T. k chybě při zaměření, což je nepravděpodobné, nachází se tato nová stavba skutečně na pozemku parc. č. X a do pozemku parc. č. X nezasahuje. Tato skutečnost byla prokázána i v řízení o opravě chyby podle § 36 katastrálního zákona, které bylo na základě

jejich návrhu vedeno u KP Klatovy pod sp. zn. OR-393-/2015-404.

20. Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni (dále jen ZKI v Plzni), který rozhodoval o odvolání v uvedené věci, v rozhodnutí ze dne 27. 6. 2016, č.j. ZKI PL-O-35/242/2016-24, kromě jiného uvedl, že *zákres vlastnické hranice v současné platné digitální katastrální mapě (DKM) mezi pozemky p.č. X a p.č. X v k.ú. X u X je zcela v souladu s vyšetřeným a odsouhlaseným stavem při tvorbě základní mapy velkého měřítka (ZMVM) uskutečněného mapováním v 80. letech minulého století, kdy platnost obnoveného operátu novým mapováním byla vyhlášena 1.4.1988 a původní analogová mapa byla převedena do digitální podoby s platností od 16.7.2004. KI v Plzni se jako odvolací orgán zabýval otázkou, zda vyšetřený stav při tvorbě ZMVM odpovídá stavu v DKM a za tímto účelem porovnal souřadnice lomových bodů č. 5-79, č. 5-85 a č. 5-88 na hranicích pozemků p.č. X a p.č. X zaměřených při tvorbě ZMVM se souřadnicemi lomových bodů evidovaných v DKM a zjistil, že jsou shodné. Po prošetření všech listinných dokumentů tak odvolací orgán nezjistil v zákresu této vlastnické hranice chybu. V současné době je jediným podkladem prokazujícím polohu stavby skladu nářadí a dřeva geometrický plán (GP) číslo zakázky 46-137/2014 vyhotovený D. T. a doposud nevyznačený v katastrálním operátu, z něhož není žádný přesah do sousedního pozemku p.č. X patrný. I z písemného vyjádření zmíněného geodeta vyplývá, že zaměřené rohy stavby skladu nářadí a dřeva nezasahují do pozemků sousedních, tedy ani do pozemku parc. č. X a pozemku parc. č. X. jak se žalobci snaží již léta ve svých vyjádřeních neúspěšně a zcela účelově tvrdit. Zápis údajů o stavbě (sklad nářadí a dřeva) se v katastru nemovitostí provede na základě ohlášení vlastníka (tzv. řízením Z), jehož přílohou bude GP pro vyznačení obvodu budovy a doklad o způsobu užívání stavby vydaný příslušným stavebním úřadem. Citované rozhodnutí ZKI v Plzni nabylo právní moci a jako takové je závazné nejen pro účastníky daného správního řízení, ale jeho závaznost platí obecně pro všechny třetí osoby. Za současného stavu je tedy právně relevantním podkladem pro geometrické a polohové určení doposud v katastru nezapsané stavby shora citovaný GP úředně ověřený oprávněným zeměměřickým inženýrem D. E. a nelze je bez dalšího jakkoliv zpochybňovat a je třeba z těchto podkladů i nadále vycházet. V tomto smyslu se jedná zejména o projektovou dokumentaci zpracovanou projektantkou paní Janou Novotnou (autorizace projektu Ing. P. K.), která uvedené závěry obou stupňů správních orgánů nerespektuje.*
21. Aby nedocházelo ke zbytečným zdržením při jednání s městem Klatovy, byly osoby zúčastněné na řízení I) a II) připraveny údajně spornou část pozemku odkoupit, ale vzhledem k počátečnímu nesouhlasu města podaly z opatrnosti návrh na opravu případné chyby v katastrálním operátu. Na základě pravomocných rozhodnutí katastrálních orgánů bylo prokázáno, že stavba stojí na jejich pozemku, a proto již ohledně možného odkoupení nebylo z těchto důvodů jednáno.
22. Ad 2) žaloby osoby zúčastněné na řízení I) a II) uvedly, že skutečnost, že za současného stavu je průjezd nákladními vozidly nejen možný, ale je zcela bezproblémový, prokazovaly přílohami ke svým vyjádřením – snímky pohledové situace ohledně pozemku parc. č. X a pohledové situace při odvozu odpadu z kalové jámky. S obslužností pozemků žalobců nebyl v souvislosti s průjezdem vozidel zaznamenán v minulosti ani v současné době žádný problém a nákladní vozidlo může zcela bez problémů, jak prokazuje rovněž pořízená fotodokumentace, projet inkriminovanou částí pozemku parc. č. X a může zpětně vycouvat na hlavní komunikaci. Ohledně rozměrů vozidel dopravní obslužnosti – vývoz odpadu (fekálie) dokládají osoby zúčastněné na řízení I) a II) potvrzení společnosti Šumavské vodovody a kanalizace a.s. Zmíněná komunikace je účelovou komunikací s

minimálně zpevněným povrchem, která se nachází na samém okraji obce (resp. až za její hranicí); dopravní pohyb na ní je takřka nulový, neboť ji využívali v minulosti toliko osoby zúčastněné na řízení I) a II), které tu mají trvalé bydliště, a od roku 1996 po určitou část roku i žalobci, kteří mají trvalé bydliště v X a nemovitost ve X zakoupili pro rekreační účely. K obslužným účelům byla tato komunikace využívána vždy zcela bez problémů, ty nastaly až v době, kdy předmětné nemovitosti získali žalobci. Ze strany společností zajišťujících dopravní obsluhu (odvoz fekálií, případně obsluhy elektrického zařízení, hasiči, dovoz dřeva aj.) nebyly vzneseny žádné připomínky, a to ani neoficiální cestou. Poněkud přehnaným se pak jeví tvrzení žalobců o průjezdnosti autobusů o délce 12 m. Vozidla zajišťující dopravní obslužnost mohou po zmíněné účelové komunikaci ke zmíněným stavbám také zacouvat, neboť vzdálenost činí pouze 27 m od hlavní komunikace.

23. Zmíněná účelová komunikace je jedinou přístupovou cestou nejen k pozemku žalobců, ale i k pozemku osob zúčastněných na řízení I) a II). Předmětná stavba existovala již v době, kdy žalobci svůj rekreační objekt zakoupili (rok 1996), a až do roku 2014 jim nepůsobila žádné prokazatelné obtíže, natož aby bylo omezeno jejich právo na užívání tohoto rekreačního zařízení.
24. V závěru svého vyjádření osoby zúčastněné na řízení I) a II) navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
25. V dalším se odkazuje na úplné znění vyjádření osob zúčastněných na řízení I) a II).

Posouzení věci krajským soudem

1. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
2. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
4. **Žaloba není důvodná.**
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že stavebníci O. K. a L. K. podali dne 14. 7. 2014 Městskému úřadu Klatovy žádost o dodatečné povolení stavby „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. 5 v k.ú. X u X. Dne 23. 9. 2014 pod č.j. OVÚP /6314/14/Fl Městský úřad Klatovy oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a poučil účastníky řízení o možnosti uplatnit námitky. V písemném podání datovaném dne 8. 10. 2014 a došlém stavebnímu úřadu dne 9. 10. 2014 žalobci RNDr. J. J. a Ing. O. J. namítali mimo jiné, že stavba přesahuje půdorysem do ostatní komunikace parc. č. X a že stavba brání pohybu vozidel po ostatní komunikaci parc. č. X.
6. **A)** Rozhodnutím ze dne 3. 1. 2017, č.j. OVÚP/78/17/Fl, Městský úřad Klatovy vydal dodatečné povolení na stavbu nazvanou „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. 5 v k.ú. X u X. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se žalobci odvolali. Rozhodnutím ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, Krajský úřad Plzeňského kraje rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 3. 1. 2017, č.j. OVÚP/78/17/Fl, zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu orgánu k novému projednání.
7. **B)** Rozhodnutím ze dne 18. 9. 2017, č.j. OVÚP/6305/17/Fl, Městský úřad Klatovy I. vydal dodatečné povolení na část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X

v k.ú. X u X a II. vydal rozhodnutí, že část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X v k.ú. X u X nelze dodatečně povolit. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se žalobci odvolali. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2017, č.j. PK-RR/4291/17, Krajský úřad Plzeňského kraje rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 18. 9. 2017, č.j. OVÚP/6305/17/Fl, zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu orgánu k novému projednání.

8. C) Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl, Městský úřad Klatovy I. vydal dodatečné povolení na část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X v k.ú. X u X a II. vydal rozhodnutí, že část stavby nazvané „Sklad nářadí a dřeva“ na pozemku parc. č. X v k.ú. X u X nelze dodatečně povolit. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu se žalobci odvolali. Rozhodnutím ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, Krajský úřad Plzeňského kraje odvolání žalobců zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl, potvrdil.
9. Podle § 2 s. ř. s. *Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*
10. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. [„Žalobní legitimace“] *Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
11. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je třeba žalobní legitimaci rozlišovat na aktivní a pasivní a na procesní a hmotněprávní.
12. K rozdílu mezi aktivní legitimací procesní a věcnou se Nejvyšší správní soud vyjádřil takto: *„Otázku aktivní procesní legitimace návrhatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu – to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.“* (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS).
13. Doktrína zpravidla rozlišuje právo objektivní a subjektivní. *Objektivním právem* se rozumí specifický společenský normativní systém, tj. systém norem (pravidel) společenského chování lidí, jehož dodržování je zabezpečeno státem (státní mocí). Od objektivního práva je odvozeno právo subjektivní. *Subjektivním právem* se rozumí míra a způsob možného chování jeho subjektu, které objektivní právo dovoluje, zaručuje a chrání. Subjektivní právo se nazývá též oprávnění.
14. V předmětné věci je zásadní, jaký je rozsah subjektivních – objektivním právem založených – práv, která žalobcům jako účastníkům správního řízení a posléze jako účastníkům soudního řízení přísluší.
15. Podle § 129 odst. 2 věty osmé stavebního zákona *Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85.*

16. Podle § 129 odst. 2 věty deváté stavebního zákona *Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.*
17. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona *Účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.* Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona *Účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.*
18. Podle § 114 odst. 1 věty první stavebního zákona *Účastník [stavebního] řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.* Podle § 114 odst. 1 věty třetí stavebního zákona *Účastník [stavebního] řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první [...], se nepřihlíží.*
19. Podle § 89 odst. 3 stavebního zákona *Účastník [územního] řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah stanovený v odstavci 4, se nepřihlíží.* Podle § 89 odst. 4 věty druhé stavebního zákona *Osoba, která může být účastníkem [územního] řízení podle § 85 odst. 2 písm. [...] b), může uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno.* Podle § 89 odst. 4 věty čtvrté stavebního zákona *K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.*
20. I pro soudní ochranu práv účastníků řízení o dodatečném povolení stavby je významný tento názor Nejvyššího správního soudu: „Soudní řád správní je svojí povahou „obrannou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86, publ. pod č. 1764/2009 Sb. NSS).
21. Žalobci jako osoby uvedené v § 109 písm. e), respektive § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona byli v řízení o dodatečném povolení stavby oprávněni uplatňovat námitky v rozsahu, jakým může být jejich vlastnické právo k jejich pozemkům nebo stavbám na nich umístěním nebo prováděním stavby, o níž se v řízení rozhodovalo, přímo dotčeno.
22. K námitkám účastníků řízení podle stavebního zákona se Nejvyšší správní soud vyjádřil takto: „Námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona (§ 114 stavebního zákona z roku 2006) mají dvojí povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, jednak představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení (§ 192 téhož zákona a § 27 odst. 2 správního řádu z roku 2004). Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru. Oba okruhy

námitek přitom mohou být po obsahové stránce shodné.“ (rozsudek ze dne 17. 12. 2008, č.j. 1 As 80/2008-68, publ. pod č. 1787/2009 Sb. NSS).

23. Ad 1) žaloby došly správní orgány k tomu, že stavba Skladu na nářadí a dřeva nezasahuje do sousedních pozemků.
24. K tomu soud uvádí, že podle žalobců má povolovaná stavba stát částečně na účelové komunikaci parc. č. X. Vlastníkem této komunikace však nejsou žalobci, nýbrž město Klatovy. Námitku přesahu na pozemek parc. č. X tak mohlo v řízení o dodatečném povolení stavby uplatnit toliko město Klatovy. V žalobě proti rozhodnutí správního orgánu *„Žalobce nemůže úspěšně tvrdit dotčení právní sféry někoho jiného. Právní úprava totiž nezakotvuje všeobecné žalobní právo (actio popularis).“* (Luboš Jemelka a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck 2013, str. 494). I kdyby tedy povolovaná stavba přesahovala na pozemek parc. č. X, samo o sobě by to nemohlo žalobce zkrátit na jejich právech, respektive přímo se dotknout jejich vlastnického práva k jejich pozemkům nebo stavbám na nich (pozemku parc. č. st. X a stavbě pro rodinnou rekreaci č. ev. 1).
25. V dalším soud odkazuje na podrobnou argumentaci správních orgánů v rozhodnutích žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, ze dne 19. 12. 2017, č.j. PK-RR/4291/17, a ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, jakož i v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl.
26. Ad 2) žaloby došly správní orgány k tomu, že stavba Skladu na nářadí a dřeva nebrání průjezdnosti účelové komunikace parc. č. X.
27. Žalobci namítají, že napadené rozhodnutí porušuje jejich vlastnické právo zaručené Ústavou. K tomu soud konstatuje, že vlastnické právo je zakotveno v čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Vlastnické právo je tradičně chápáno jako soubor těchto dílčích práv: právo věc držet (*ius possidendi*), právo věc užívat a požívat její plody a užitky (*ius utendi et fruendi*) a právo s věcí nakládat (*ius disponendi*). Je zřejmé, že v případě nemovitosti je výkon uvedených dílčích práv podmíněn možností se k ní dostat. V objektivním právu však obecně není založeno subjektivní právo dostat se k vlastní nemovitosti po komunikaci určitého druhu, povrchu, šířky apod. Soud dodává, že v dispozici žalobců je požadovat ochranu přístupu k vlastní nemovitosti, ochrana možnosti užívat předmětnou komunikaci jako takovou je v daném případě v dispozici obce: *„Obec uplatňuje v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce.“* (§ 89 odst. 4 věta první stavebního zákona).
28. V námitkách datovaných dne 8. 10. 2014 a došlých stavebnímu úřadu dne 9. 10. 2014 žalobci uvedli: *„... necháváme likvidaci kalu u svého rekreačního objektu vyvážet firmou Šumavské vodovody a kanalizace a.s. Firma používá dva vozy, jeden kapacitně nedostačuje a průjezd druhého (SPZ: X) je velmi komplikovaný. Uvedená stavba Sklad dřeva a nářadí svou stávající dispozicí (kde půdorys přesahuje o 40 cm do ostatní komunikace p.p.č. X a navíc přesah její střechy do komunikace je dalších 40 cm) fakticky brání bezpečnému průjezdu vozidla uvedené firmy. Uvedený celkový přesah se nachází navíc v místě mírného zlomu komunikace (daný stavbou), takže průchodnost vozidla dané firmy je o to komplikovanější a vždy hrozí buď poškození stavby či vozidla firmy. Vozidlo se musí manévrováním vpřed a vzad vyhnout uvedené stavbě. Existuje reálné nebezpečí, že při první kolizi vozidla nám firma tuto službu již odmítne poskytnout.“*
29. Hlavním důvodem námitek žalobců je tedy zajištění odvozu kalů – obsahu jímky Šumavskými vodárnami a kanalizacemi do čističky odpadních vod.

30. K námitce ohledně průjezdnosti komunikace stavební úřad v rozhodnutí ze dne 25. 5. 2018, č.j. OVÚP/3718/18/Fl, sdělil, že se k dodatečně povolované stavbě souhlasně vyjádřil Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, jako příslušný silniční správní úřad, který si vyžádal stanovisko Dopravního inspektorátu Policie ČR k projektové dokumentaci pro dodatečné povolení stavby. Dopravní inspektorát Policie ČR vydal dne 3. 12. 2014 souhlasné vyjádření za předpokladu, že budou splněny podmínky týkající se otevíratelnosti vstupních dveří (vrat) a úpravy přesahu střechy. Tyto podmínky byly zapracovány do projektové dokumentace (přesah střechy do průjezdního profilu komunikace na pozemku parc. č. X bude odstraněn, dřevěná otevíravá vrata budou vyměněna za vrata výklopná plechová, která po otevření nebudou zasahovat do profilu komunikace na pozemku parc. č. X). Námitce tak bylo částečně vyhověno.
31. V napadeném rozhodnutí ze dne 7. 8. 2018, č.j. PK-RR/3393/18, žalovaný správní orgán uvedl, že se k problematice průjezdnosti účelové komunikace parc. č. X vyjadřoval již několikrát, v rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, na str. 22 a v rozhodnutí ze dne 19. 12. 2017, č.j. PK-RR/4291/17, na str. 7. V rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, odvolací správní orgán mimo jiné uvedl, že Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, jako silniční správní úřad vydal sdělení ze dne 13. 12. 2014, č.j. HO/1814/14, kde ocitoval vyjádření Dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 3. 12. 2014 s tím, že se s ním ztotožňuje. Z toho je zřejmé, že hospodářský odbor jako silniční správní orgán posuzoval mimo jiné průjezdný profil komunikace, zkoumal, jakým způsobem zasahuje přesah střechy do průjezdního profilu komunikace, a po té stanovil podmínku ohledně otevíratelnosti vrat a úpravy přesahu střechy i s rozměrovým omezením 4 m, resp. převzal a ztotožnil se s vyjádřením Dopravního inspektorátu Policie ČR. Dopravní inspektorát Policie ČR je pouze poradním orgánem silničního správního úřadu, dotčeným orgánem je Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, který vydává sdělení a závazná stanoviska. Ve vyjádření Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Klatovy, ze dne 25. 5. 2015, č.j. KRPP-71356-2/ČJ-2015-030406, je mimo jiné uvedeno, že vyjádření ze dne 3. 12. 2014, č.j. KRPP-183495/ČJ-2014-030406, se týkalo pouze technického řešení stavby, nikoliv situování stavby na p.p.č. X, tato skutečnost však nemá vliv na vyjádření dopravního inspektorátu. Odvolací správní orgán pod posouzením technického řešení stavby chápe mimo jiné i posouzení průjezdnosti, z vyjádření Policie ČR ze dne 25. 5. 2015 nevyplývá opak, že by průjezdnost nebyla posuzována. Technická zpráva projektové dokumentace se touto otázkou rovněž zabývala s tím, že průjezdnost je možná i pro průjezd vozidel skupiny 2 podskupiny N1 (malé a střední nákladní automobily, malé autobusy). V dopise ze dne 3. 7. 2017, č.j. HO/986/17, Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, jako silniční správní úřad jednoznačně uvedl, že byl posouzen průjezdní profil komunikace a silniční správní úřad vycházel ze skutečného stavu. Z předložené projektové dokumentace je patrné, že vzdálenost zbývající na průjezd vozidel je svými kótami vztažena k reálným překážkám na komunikaci, tedy kóta 3750 mm je mezi objektem nacházejícím se na st.p.č. X a oplocením p.p.č. X a hodnota 3800 mm je vztažena k nemovitosti nacházející se na st.p.č. X a dodatečně povolované stavbě skutečně zakreslené do katastrální mapy. Takto zakreslenou situaci posuzoval silniční správní orgán při vydávání sdělení ze dne 13. 12. 2014, č.j. HO/1814/14, podkladem byla situace nacházející se na výkrese nazvaném „Situace, podélný řez P2-P2', příčný řez 1-1'“ (vypracovaný projektantkou J. N., autorizačním razítkem opatřil Ing. P. K., s datem 11/2014). Po té byla vypracována situace nacházející se na výkrese nazvaném „Situace 1:100, P2-P2', 1-1'“ (vypracovaný projektantkou J. N., opatřený autorizačním razítkem Ing. P. K., s datem 10/2016), přičemž k tomuto výkresu

měl odvolací správní orgán výtky, jednou z nich byla skutečnost, že zakreslený objekt neodpovídal reálnému stavu – špatně byla zakreslena východní strana objektu, pouze po hranici mezi p.p.č. X a p.p.č. X. Dodatek č. 03/2018 projektové dokumentace obsahující mimo jiné i výkres nazvaný „Situace 1:100“ (vypracovaný projektantkou J. N., autorizačním razítkem opatřil Ing. P. K., s datem 03/2018) odpovídá skutečnému stavu. Kóty s hodnotami 3750 a 3800 mm, jimiž je prokázána šířka komunikace, byť od pevných překážek, nikoliv od vlastnických hranic, jsou ve všech třech výše zmiňovaných situačních výkresech (z data 11/2014, 10/2016 a 03/2018) naprosto totožné, kótující stejná místa a vzdálenosti. Vyhotovení dodatku 03/2018 tedy nemělo žádný vliv na zakreslení průjezdností, v situaci z 03/2018 *de facto* v tomto smyslu je zakreslena stavba tak, jak byla zakreslena již na situaci z 11/2014, což zkonstatoval odvolací správní orgán již v rozhodnutí ze dne 19. 12. 2017, č.j. PK-RR/4291/17, na str. 5. Z výše uvedeného plyne, že nebylo nutno předkládat nové stanovisko odboru dopravy, byly měněny a napravovány stavebně technické věci samotné stavby, z hlediska dopravní situace nedošlo k žádné změně, stavební úřad tento silniční správní orgán řádně seznamoval se všemi poklady a vždy mu byla dána možnost se se změnou projektové dokumentace seznámit, dotčený orgán nevznesl během řízení žádné výhrady a lze tedy dovodit, že trvá na svém sdělení ze dne 13. 12. 2014, č.j. HO/1814/14. Navíc odvolatelé nejsou žádným způsobem na svých vlastnických právech dotčení vlivem způsobeným průjezdností kolem dodatečně povolované stavby, kterou by mohli uplatňovat v řízení o dodatečném povolení stavby, přesto se touto námitkou stavební úřad zabýval a řádně se s ní vypořádal.

32. K tomu soud konstatuje, že podle § 40 odst. 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů: *Obecní úřady obcí s rozšířenou působností uplatňují stanovisko k územním plánům a regulačním plánům a závazné stanovisko v územním řízení, pokud není příslušné Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad.* Jak upozorňuje komentářová literatura, citované ustanovení zákona není zcela jasně formulováno. Není totiž zřejmé, zda se pravomoc vydat závazné stanovisko týká pouze územních řízení na stavby samotných pozemních komunikací, nebo zda zahrnuje též právo vydat závazné stanovisko k jiným záměrům a stavbám, které se svým umístěním mohou dotknout zájmů chráněných tímto zákonem. Teorie i praxe se přiklání spíše k širšímu výkladu daného ustanovení, totiž že si obecný stavební úřad musí vyžádat závazné stanovisko od Ministerstva dopravy, krajského úřadu či obecního úřadu obce s rozšířenou působností ke každé stavbě, jejíž umístění v území by mohlo potenciálně ovlivnit příslušnou pozemní komunikaci či provoz na ní [srov. Černíková, M. a kol. Zákon o pozemních komunikacích: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-652-5 in ASPI]. Soud se přiklání k tomuto širšímu výkladu, tedy že příslušný silniční správní úřad může vydat závazné stanovisko rovněž v řízení o dodatečném povolení stavby „Sklad náradí a dřeva“.
33. Stavební úřad tedy požádal příslušný silniční správní úřad, tj. Městský úřad Klatovy, hospodářský odbor, o stanovisko k projektové dokumentaci. Ten na tuto žádost odpověděl formou sdělení ze dne 13. 12. 2014, ve kterém uvedl, že si vyžádal stanovisko Dopravního inspektorátu Policie ČR k projektové dokumentaci pro dodatečné povolení předmětné stavby, dle kterého je pro souhlas s dodatečným povolením stavby nutné splnit následující podmínky – vstupní dveře (vrata) budou řešena takovým způsobem, aby se jejich křídla neotevírala do profilu pozemní komunikace na pozemku parc. č. X; přesah střechy bude upraven takovým způsobem, aby nezasahoval do průjezdního profilu pozemní komunikace na pozemku parc. č. X, tzn. alespoň do výšky 4 m + dostatečný

bezpečnostní odstup od horní části uvažovaného vozidla (nákladu). Silniční správní úřad se s uvedeným stanoviskem Dopravního inspektorátu Policie ČR ztotožnil. Vzhledem k formě sdělení toto není možné považovat za závazné stanovisko dle § 149 odst. 1 správního řádu. Stejný závěr lze dovodit z Koordinovaného závazného stanoviska č. 329/14 vydaného Městským úřadem Klatovy ve stavebním řízení, v němž se uvádí u hospodářského odboru, tedy u příslušného odboru dotčeného orgánu jako silničního správního úřadu, že „nejsou dotčeny zájmy“. Silniční správní úřad tedy v dané věci nepovažoval za nutné vydat závazné stanovisko. Dle názoru soudu je tak sdělení silničního správního úřadu podkladem pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 a 4 správního řádu, podle kterého podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Není-li podklad pro správní orgán závazný, hodnotí jej podle své úvahy.

34. Jak připomněl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 2. 2020, č.j. 10 As 163/2019-48: „*„Nezávazné“ stanovisko dotčeného orgánu není pro postup příslušného orgánu určující a příslušný orgán může přistoupit ke svému záměru, i když s tím dotčený orgán nesouhlasí. Je však žádoucí, aby právě tehdy příslušný orgán vysvětlil, proč svůj postup považuje za správný.*“ V daném případě se stavební úřad, a stejně tak i žalovaný, od názoru silničního správního úřadu neodklonil, jeho závěry převzal a případně doplnil.
35. Soud se neztotožňuje s názory správních orgánů, že je ze sdělení silničního správního úřadu patrné, že byla zkoumána průjezdnost účelové komunikace z hlediska polohového umístění povolované stavby. Ve sdělení Dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 25. 5. 2015, které doložili žalobci jako přílohu žaloby, je uvedeno, že vyjádření dopravního inspektorátu se týkalo pouze technického řešení stavby, na což právě žalobci poukazovali. Posouzení technického řešení stavby, jež přímo sousedí s účelovou komunikací, sice částečně řeší průjezdnost účelové komunikace, když upravuje podmínky technického řešení stavby tak, aby žádnou svou částí nezasahovala do účelové komunikace, nicméně průjezdnost z hlediska umístění polohového stavby a okolních překážek dopravní inspektorát neposuzoval a není to patrné ani ze sdělení silničního správního úřadu, což ovšem neznamená, že silniční správní úřad danou otázku neposuzoval, pouze to z jeho sdělení není jednoznačně zřejmé. Ve sdělení ze dne 3. 7. 2017 adresovaném žalobci a), který byl zaslán stavebnímu úřadu na vědomí, však silniční správní úřad jednoznačně uvádí, že „*před vydáním stanoviska ze dne 13. 12. 2014 byl posuzován průjezdní profil komunikace*“.
36. Umístěním stavby v území, tedy posouzením umístění včetně průjezdnosti vzhledem k okolním překážkám (budovám, oplocení aj.) se jednoznačně zabývala projektová dokumentace. V technické zprávě je uvedeno: „*popis dopravního řešení – objekt se nachází ve stabilizovaném území rodinných domů, místní komunikace a dvůr RD umožňuje průjezd vozidel i možnost parkování*“. Z výkresu Situace 1:100 a stejně tak z Dodatku 3/2018 je patrné, že byla posuzována průjezdnost komunikace vzhledem k reálným překážkám kolem komunikace. Na toto poukázal též žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
37. Stavební úřad i žalovaný vycházeli při posuzování průjezdnosti nejen ze sdělení příslušného silničního správního úřadu, nýbrž též z projektové dokumentace, z čehož lze jednoznačně dovodit, že průjezdnost účelové komunikace byla posuzována nejen z hlediska technického řešení stavby, ale rovněž z hlediska umístění stavby vzhledem k okolním překážkám, přičemž správní orgány dospěly k závěru, že průjezdnost účelové komunikace bude zachována. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje.

38. Je ovšem třeba se vrátit k možnosti odvozu kalů – obsahu jímky. K tomu je k dispozici fotografická dokumentace: fotografie dodané žalobci jsou jako příloha č. 10 založeny na č.l. 33 soudního spisu a fotografie dodané osobami zúčastněnými na řízení se nacházejí ve správním spise jako příloha k vyjádření k odvolání datovanému a došlému stavebnímu úřadu dne 10. 2. 2017. Za zásadní soud považuje závěr správních orgánů, že přední stěna stavby „Sklad nářadí a dřeva“ nezasahuje do účelové komunikace parc. č. X a že přesah střechy stavby do průjezdního profilu uvedené komunikace bude odstraněn. Jedna z možností je, že vozidlo Šumavských vodovodů a kanalizací a.s. ke stavbě žalobců pro rodinnou rekreaci přijede od křižovatky s komunikací parc. č. X po komunikaci parc. č. X a poté bude pokračovat po komunikaci parc. č. X ke křižovatce s další komunikací. Z předložených fotografií a vyjádření účastníků správního řízení lze dospět k tomu, že průjezd vozidla SPZ: X po komunikaci parc. č. X kolem dodatečně povolované stavby je obtížný, nikoliv však nemožný. Je tu možno opřít se i o názor žalovaného správního orgánu: „... *průjezdnost na dané komunikaci je zachována, z předložených fotografií působí místo před stavbou Skladu nářadí a dřeva vzhledem k objektu č. E1 (úhlopříčně) opticky zúženě, řidič velkého nákladního auta bude muset „jet krokem“, ale daným místem projede, jak je patrné z předložených fotografií doložených spolu s vyjádřením k podanému odvolání manželů K.*“ (rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, str. 23). Druhou možností je, že vozidlo Šumavských vodovodů a kanalizací a.s. ke stavbě žalobců pro rodinnou rekreaci po komunikaci parc. č. X od křižovatky s komunikací parc. č. X zacouvá a poté na tuto křižovatku vyjede nebo po komunikaci parc. č. X od křižovatky parc. č. X zajede a poté na uvedenou křižovatku vycouvá. Od křižovatky s komunikací parc. č. X ke stavbě žalobců pro rodinnou rekreaci se jedná o úsek v délce cca 33 metrů. Tuto možnost překládá k úvaze i žalovaný správní orgán: „*Předmětnou jímku lze vyvážet tak, že fekální vůz přijede k objektu č. E1 a naplněný vycouvá zpět na hlavní komunikaci nebo obráceně zacouvá prázdný do potřebného místa k objektu č. E1 a naplněný odjede „po předku“ zpět na hlavní komunikaci.*“ (rozhodnutí ze dne 2. 5. 2017, č.j. RR/1007/17, str. 23). Zcela zavrhnout nelze ani eventualitu častějšího odvozu obsahu jímky menším vozem. Soud tudíž nedošel k tomu, že z namítaného důvodu může být vlastnické právo žalobců k výše uvedené stavbě pro rodinnou rekreaci dodatečným povolením stavby „Sklad nářadí a dřeva“ přímo dotčeno.

Rozhodnutí soudu

39. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

40. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
41. Na náhradu nákladů řízení nemá právo ani žádná z osob zúčastněných na řízení, neboť soud jim žádnou povinnost neuložil a nebyly tu tvrzeny ani zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. července 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.